

Latvijas dzimšanas dienā

» » »

2. lpp.

Mēs lepojamies

» » »

3 - 6. lpp.

Florbolistes sporta laureātes

» » »

7. lpp.

2008. gada 27. novembra padomes sēdē:

- nolēma apstiprināt izstrādāto zemes īpašuma "Strazdiņi" sadales zemes ierīcības projektu;
- nolēma precizēt pastāvīgā lietošanā piešķirtās "Lielupīšu" zemes platību saskaņā ar instrumentālo zemes robežu uzmērīšanu;
- nolēma iznomāt trīs Kocēnu mazdārziņus uz 11 gadiem;
- nolēma noslēgt zemes nomas līgumu ar ēku īpašnieku par zemes gabala "Zemeņu iela 9" iznomāšanu;
- mainīja zemes īpašuma "Popi" nosaukumu uz "Ievlīči".

Nākošā pagasta padomes sēde notiks 2008. gada decembrī.

Atzīmējot Latvijas dzimšanas dienu

Ikviens no mums - tā ir skaista un svarīga daļa Latvijas, gluži tāpat kā Latvija - nepieciešams nosacījums mūsu pašu dzīvei, darbam un pastāvēšanai. Mūsu bez Latvijas nebūtu, tāpat kā Latvijas nebūtu bez mums.

Svinot Latvijas Republikas 90. dzimšanas dienu, bijām kopā Kocēnu kultūras namā pasākumā "Visas domas ap Latviju vijas".

Izskanot Latvijas valsts himnai, pagasta padomes priekšsēdētāja Maija Kleinberga sveica visus pagasta iedzīvotājus mūsu valsts dzimšanas dienā.

Arī Kocēni - tā ir daļa no Latvijas.

Mēs apzināmies, ka lielākā pagasta bagātība ir cilvēki, kas tajā dzīvo. Tie ir cilvēki, kas ceļ savu pagastu ar darba mīlestību, mīlestību pret savu zemi. Pagasta pašvaldība izteica pateicību iedzīvotājiem par mūža ieguldījumu pagasta attīstībā, lauksaimniecībā, izglītībā, uzņēmējdarbībā, sportā un kultūrā.

Pateicās ikvienam pagasta iedzīvotājam par pūlēm

un uzticību savam dzimtajam novadam, mājai un sētai.

Pasākumā īpašu gaisotni radīja Imanta Toča vadītie jauktie kori "Imera" un "Konsonanse". Par godu valsts svētkiem pašvaldība dāvināja iespēju noskatīties pēdējo gadu ievērojamāko latviešu spēlfilmu "Rīgas sargi".

Kā zināms, filma "Rīgas sargi" ir pulcinājusi vairāk nekā 200 000 skatītāju gada laikā, tā izpelnoties Latvijā visskatītākās filmas titulu; filma izvirzīta arī Amerikas Kinoakadēmijas balvai "Oskars".

Noslēgumā tika paldies teikts pagasta pašvaldībai un priekšsēdētājai Maijai Kleinbergai

par paveikto - gan rūpējoties par pagasta sekmīgu attīstību, gan pagasta iedzīvotāju interešu aizstāvību administratīvi teritoriālās reformas procesā.

Komisijā pieklājīgi uzklausīti

19. novembrī pagasta padomes priekšsēdētāja Maija Kleinberga kopā ar Valmieras rajona pašvaldību vadītājiem, kas nav apmierināti ar Ministru kabineta akceptēto novadu karti un kur veidoto novadu modeļi neatbilst pieņemtā administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likumprojekta kritērijiem. Piedalījās Saeimas Valsts pārvaldes un pašvaldību komisijas sanāsmē. Tajā izskatīja priekšlikumus un izvērtēja pašvaldību iesniegtas novadu kartes, lai pieņemšanai galīgajā lasījuma sagatavotu Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likumprojektu.

Valmieras rajonā šādi topošie novadi ir trīs - Brenģuļu novads, kurā plānots apvienot Brenģuļu, Kauguru un Valkas rajona Trikātas pagastu, Naukšēnu novads, kurā plānots apvienot Naukšēnu un Ķoņu pagastu, un Valmieras novads, kurā plānots apvienot Kocēnu, Vaidavas, Bērzaines, Dikļu, Zilākalna pagastu. Brenģuļu un Naukšēnu novads neatbilst minētajiem likumprojekta kritērijiem - Brenģuļu novadā ir 3601 iedzīvotāji, Naukšēnu novadā - 2336. Savukārt Kauguru, Kocēnu un Vaidavas pagasta padome ir vērsusies LR Satversmes tiesā, apstrīdot Ministru kabineta 2007. gada 4. septembra noteikuma normas par vietējo pašvaldību administratīvi teritoriālo iedalījumu.

Kad oktobra beigās Jaunpilī sanāca pagastu vadītāji no 286 pašvaldībām, neviens nepacēla roku par to, ka

reforma ir vajadzīga un ka tā attaisno izvirzītos mērķus. Visi saprot, ka reforma neiet to gaitu, kā bija domāts. Ir arī pašvaldību vadītāju atklāta vēstule, Saeimas frakcijā un tās priekšsēdētājam. No Valmieras rajona šo vēstuli parakstīja 15 pašvaldību vadītāji. Pašvaldības, kas ir gatavas apvienoties, var to darīt, bet tām, kas nav pieņēmušas šādus lēmumus, jāļauj palikt pa vecam.

- Jāsaka, ka šoreiz patiešām tikām pieklājīgi uzklausīti, kaut gan no Reģionālās attīstības ministra puses tika uzsvērts, ka pārrunas ar Kocēnu pagastu bijušas vairākkārtīgas, taču kopsaucējs nav panākts.

- Pagasta priekšsēdētāja Maija Kleinberga asi uzsvēra šo pārrunu rezultātu - saņemot vēstuli no ministrijas, ka apvienojoties ar Vaidavu, nav attīstības centra un nav iespējas tālāk attīstīties, bet kad būs visi pieci kopā, tad viss būs. Bet nauda jau ir tik cik ir un ne vairāk! Tas viss ir absurds un bez ekonomiska pamatojuma. Vēl tika pacelts jautājums, no kurienes pēkšņi radās Valmieras novads, ja nav pati Valmiera? Atbilde tā arī neradās.

Satversmes tiesa būs 13. janvārī. Šķiet, ka 4. decembrī paredzētais balsojums par Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likumprojekts būs neobjektīvs.

Gribētos, lai balsojumā vērā tiktu ņemts iedzīvotāju viedoklis un katrs no deputātiem kaut mazliet sapsrasts, ka Latvija nav tikai Rīga.

Nākamgad skolai 270. jubileja

Tagadējie un bijušie Kocēnu pamatskolas skolēni! Aicinām Jūs uz skolas 270 gadu jubileju 2009.gada 25.aprīlī! Katri svētki atnāk ar atmiņām, ar tikšanās prieku un veltījumiem tikai šai dienai un vietai un tāpēc iedomājies šādu ainitu no rīta nāc pa aleju uz skolu, vējš draiski spēlējas sārtajās kļavu lapās vai grieždejā sniegpārslīņas, skolas logos palēnām iedegas gaismas, Tu redzi, kā viens pēc otra skolā ierodas Tavi klasesbiedri un skolotāji un varena pulksteņa balss nozvana astoņas reizes. „Cik labi,” Tu pasmaidī pie sevis, „ka mums atkal ir savs skolas pulkstenis! Būs, kas saskaita mūsu minūtes un stundas, mūsu labos darbus un smaidus, mūsu soļus un sirdspukstus.”

Un Tu dodies savās ikdienas gaitās drošs un pārliecināts, jo zini, ka tā būs vēl ilgi, ilgi.

Palīdzēsim visi atkal skolas ēkai atgūt lielo fasādes pulksteni tāpat kā barona laikos! Šī ideja guvusi atsaucību gan vietējā pašvaldībā, gan skolas vecāku kopsapulcē

Arī Tu un Tava ģimene varat ieguldīt savu artavu pulsteņa atjaunošanai, izmantojot ziedojumu kontu **LV81UNLA0050008747532 ar norādi „Kocēnu pamatskolas jubilejai”**

Paldies!

Kocēnu pamatskolas administrācija

Darba gadi pagāja skolā

Rota Liepiņa skolā sāka strādāt no 1958. gada. un pirmā skola bija Kauguros. Vēlāk apprecējās un aizgāja uz Dikļu skolu, kur nostrādāja astoņus gadus. No 1967. gada partijas komiteja redzot, ka skolotāja gana aktīva un darboties varoša, lika uzsākt direktores darbu Rubenes skolā. Toreiz viņa bija 33 gadu jauna. Cerot, ka tas tikai uz īsu laiku arī atnāca. Darbs iepatīkās un direktores amatā nostrādāti 26 gadi. Arī Valmieras rajona direktoru padomē ilgus gadus bija vadītāja.

Savulaik pašai mācoties likās ārkārtīgi interesanti strādāt par skolotāju, labot burtnīcas. Domāju, ka skolotājam ir jauka un interesanta dzīve un par tumšām pusēm nezināju. Tā arī aizgāju uz Rīgas pedagoģisko institūtu, piecus gadus mācoties ieguvu latviešu valodas un literatūras, arī vācu valodas skolotājas diplomu. Darba gados gādījies mācīt arī vēsturi, ģeogrāfiju. Biju klases un internāta audzinātāja veicu arī citus pienākumus. Pašlaik skolā strādāju par bibliotekāri un mazajās klasēs pagarinātajā grupā, stāsta skolotāja Rota Liepiņa: - Direktores amats bija grūts, jo tolaik mācībām nepieciešamo dabūt bija sarežģīti - bija "jāubago". Mums bija labs kolhozs - "Kopsolis", kas saprata, ka skolai ir jāpalīdz. Uz skolu nāca bērni arī no Vaidavas, arī viņi palīdzēja. Par remontdarbiem skolā domājām paši. Matreiālus remontam bija dabūt neiespējami. Visādi krāpāmies, lai skolu uz 1. septembri izremontētu, remontdarbos iesaistījās skolotāji. Es laikam biju nekaunīga, pa vienām durvīm izdzina, pa nākamām iekšā. Viegli nebija. Pielāgojāmies un dzīvojām kā ir. Strādājām sešas darba dienas nedēļā. Tā bija visur. Tagad skola un telpas ir izremontētas pamatīgi - no ārpuses nosiltināta, uzlikts jauns jumts, jauni logi. Pašvaldība daudz palīdz.

Tajā laikā skolā mācījās ap 230 bērnu. Katrā klasē bija ap 30 bērnu. Visiem skolā vietas nepietika un pirmās trīs klasītes mācījās internātā, netālu no baznīcas. Bija arī iecere veidot vidusskolu. Iesāka celt, bet vēlāk sienas nojauca. Tagad grūti pat nokomplektēt vienu klasi ar astoņiem bērniem. Bērni dzimst mazāk. Tobrīd visiem bija darbs, tas arī daudz ko nosaka. Bērni katru gadu divas nedēļas gāja strādāt kolhozā - vāca linus, kartupeļus u.c. Arī vasaras brīvlaikā zināms stundu skaits bija jāstrādā. Par to kolhozs skolas vajadzībām deva autobusu. Braucām ekskursijās, uz teātriem. Bija arī brīvpusdienas.

Kad bijām jauni, tad daudz kas bija interesants. Daudzi kolhoza pasākumi notika skolā - ražas svētki, Līgo svētki, balles utt. Daudzus svētkus svinēt nedrīkstēja, bet tos pārdēvēja un svinēja tāpat. Agrāk skolā bez latviskiem lozungiem bija jābūt arī krievu valodā - Beregi školu, rodina tebe jejo dala. (tulk. Saudzē savu skolu, dzimtene tev to iedēva.). Reiz skolā viesojās cilvēki no malas un ieraugot uzrakstu jautāja - Vai jums

krievu klasītes arī ir? Tas viss laikam bija vajadzīgs, lai audzinātu komunistiskā garā. Tobrīd bērni bija labi izglītoti politikā. Pašlaik mazāk, jo viņi jau ziņu raidījumus neskatās, avīzes un grāmatas nelasa. Tagad pirmā vietā ir dators, internets. Pirmajā klasē atnāk bērns un liekas, ka viņš ir meža audzis, neko nemāk un nezina. Vecāki ļoti maz ar bērniem nodarbojas. Ir jau bērni, kas labi mācās - viņiem pietiek laiks arī ārpus skolas nodarbībām. Kad es gāju skolā mums bija antirelīģiskā audzināšana. Tagad priecājos, ka skolā ir ticības mācība.

Pašlaik daudzi bijušie mani skolnieki strādā skolā par skolotājiem - Vismants Priedīte māca vēsturi, Ķina Ādamsone matemātiku, Ļena Kalniņa krievu un angļu valodu.

Uz teritoriālo reformu skatos negatīvi. Nomaļes tāpat paliks novārtā. Ja apvienosies Kocēni ar Vaidavu, tad vēl cerīgi, bet apvienojoties pieciem pagastiem nekas labs nav gaidāms.

Priecājos, ka Kocēnos vienmēr tiek izdomāti jauki pasākumi. Uz tiem var nokļūt arī rubenieši, jo pagasts mūs atved un aizved ar autobusu. Ļoti jauki ir pensionāru vakari. Maz jau uz to brauc, bet ceru, ka interesentu skaits pieaugs.

Saviem kolēģiem novēlu pietiekamu spēku audzinot tagadējo paaudzi, jo salīdzinot ar iepriekšējo, bērnus audzināt ir grūtāk.

"Latvija. Nākamie 90"

Kas ir Nākamie 90? Tie ir mūsu valsts bērni, kam ir savs viedoklis par šīs valsts nākotni, kas sevi pierādījuši kā domājoši, radoši un sabiedriski aktīvi cilvēki, kas domā par nākotnes Latviju.

Latvijas Institūta organizētā projekta "Latvija. Nākamie 90" pasākumā piedalījās arī divi skolēni no Kocēnu pagasta. Viņi izteica savas domas par to, kādu vēlas redzēt Latviju pēc 10 gadiem. Kopumā Latvijas Institūts saņēma 515 skolēnu darbus, no kuriem 90 labāko pieteikumu autori, tai skaitā Gundars Rudzītis un Roberts Ločmelis 18. novembrī kopā ar Valsts prezidentu Valdi Zatleru kāpa uz Latvijas Nacionālā teātra skatuves, lai Latvijas 90. dzimšanas dienā simboliski no jauna proklamētu Latviju un sūtītu vēstījumu valsts neatkarības 100 gadu jubilejai.

...Reiz Dievs nolēma radīt cilvēku. Izveidoja no māliem augumu, iešķīla acis dzirksti, iedeva rokās spēku un krūtīs kā pulksteni sirdi un palaida pasaulē, sacīdams: "Labu redzēt, labu domāt, labu darīt un labus ceļus staigāt!" Vēl nodomāja, ka kaut ko piemirsis, bet ātrumā neattapa, ko; nolēma pasnaust, bet, kad pamodās, cilvēks jau bija aizgājis.

Cilvēks jau bija devies pasaulē un, minot garu garus ceļus, saticis tos, kuri deva vārdu Gundars, un tos, kuri viņu pieņēma par savu dēlu; atklājis, ka Valmieras rajona Kocēnu pamatskolas 9.b klasē mācīties ir aizraujoši un viņam tas padodas tīri labi; pārbaudījis un pierādījis sevi nebūt ne vieglajā skauta dzīvē un kļuvis par atbalstu mazajai māsiņai, jaunākajiem biedriem un visiem, kam tas nepieciešams; sapratis, ka ar savu valsti ir jālepojas.

Un ceļā kā jau ceļā- dažādi pieturas punkti, verstu un jūdžakmeņi. Uz pirmā cipars 7,2. Mācības. Augsta vidējā atzīme, interese un atbildība par veicamo darbu, nešķirojotpatīk vai nepatīk, bet apzinoties, ka - vajag. (Labu redzēt.)

Nākamais jūdžakmens staro jau pa gabalu - dzīvesprieks, neizsīkstoša enerģija, labsirdība, pozitīvisms, jo reta un tāpēc vērtīga spēja iedvesmot, aizraut, pārliecināt. Vadītājs un līderis, atbalsts un piemērs citiem, kuriem grūtāk rast sevi motivāciju kaut jēl mazākajam darbiņam. (Labu domāt.)

Un kas rakstīts uz šī jūdžakmens ar stilizēto lilijas ziedu? Skautu solījums: "Modrībā par savu godu apņemos visiem spēkiem censties: būt uzticīgs Dievam un Latvijai, palīdzēt

tuvākajam katrā brīdī un pildīt skautu likumus." Šo solījumu Gundars godprātīgi ir pildījis kā skautu pasākumos, tā arī ikdienā, sešu gadu laikā no nedroša mazskauta kļūdams par pieredzējušu skautu, kurš spējīgs uzņemties atbildību kritiskos brīžos un kuram nav vienalga, kas notiek ar viņa līdzcilvēkiem. Īpaši iejūtīgs un atsaucīgs Gundars ir pret jaunākajiem un nepieredzējušākiem skautu vienības dalībniekiem. Starptautiskās skautu nometnes Dānijā, ziemas nometnes "Baltais vilks", nometņu vadītāja palīgs un nodarbību vadītājs sociālā riska grupu jauniešiem un bērniem no SOS ciemata. (Labus darbus darīt.)

Un kas tas? Akmenī iekalta florbola nūja! Trīsreizēji treniņi katru nedēļu, sacensību tiesāšana, personiskie un komandas rekordi- bez Gundara nebūtu iedomājama florbola dzīve Kocēnos!

Šāds ceļa stabs nu gan nekur nav manīts! Izskatās taisni pēc postalām!

Nu protams! Piedalīšanās tautisko deju kolektīvā jau no 1.klases! Kopā ar kolektīvu daudz redzēts un paveikts- dejots gan Dziesmu svētkos, gan daudzās un dažādās uzstāšanās reizēs tepat Kocēnos un citur Latvijā, gan arī ārzemēs, pārstāvēt valsti; pagaidām tālākais brauciens ir bijis uz Slovākiju. (Labus ceļus staigāt.)

Gaiši un aicinoši ik vakaru mirdz vēl viens jūdžakmens- Mājas. Ne katram ir kur pārnākt. Gundaram ir. Ģimene - māmiņa Ilze, tētis Aigars, māsiņa Amanda un lielā māsa Madara - siltais un stiprais balsts, ar kuriem kopā svinēti savi un valstij nozīmīgi svētki, apceļota un iepazīta dzimtā zeme, daudz pārrunāts, spriests, domāts. Visur kopā. Visur viens otru atbalstoši.

... Šo visu redzot, Velnam gluži vai elpa aizrāvās: "Kurš tad nezina, ka teikai jābeidzas pavisam citādi!" Visvisādi izdarījās un izdomājās, bet ko tu padarīsi dzirkstošām acīm un sirdij kā pulkstenim! Tik vien panāca, lai nezūd puikam raksturīgie stiķi un niķi. Kādi? Nu tādi, par kuriem nav iespējams sarūgt. Tikai pasmaidīt.

Un novēlēt baltu jo baltu ceļu uz Latvijas simtgadi.

E.Olmane, D.Ramata

Latvijas lauku nākotnes cerība

Kas ir nākamie 90? Izdzirdot šo jautājumu, man tūlīt prātā nāk puisis Roberts Ločmelis, kurš šobrīd mācās Valmieras Pārgaujas ģimnāzijas 12.B klasē.

Mums, skolotājiem, būtu viegli strādāt, ja visi vecāki bērnu audzināšanas un izglītošanas procesā būtu tāds balsts, un skolu uzskatītu par sadarbības partneri. Te Ločmeļu ģimene tiešām ir spilgts piemērs tam, ka pamats - bērna personība - veidojas ģimenē. Patiesībā vecāki ar savu personīgo darbošanos un piemēru puisī ir ielikuši prasību arī sevī izkopt visu labo. Robertā virmo tāds pozitīvisms un mīlestības augstspriegums, kas pārmantots no vecākiem, to viņš nes arī tālāk. Roberts patiesi lepojas ar savu ģimeni, ar kārtīgi paveiktu darbu, ar savu skolu, pilsētu, valsti (bez lielības, bet ar tādu lepnumu stāsta, ka ir ticis ar abiem iepriekšējiem Latvijas prezidentiem). Tāda ir viņa būtība.

Dažreiz jābrīnās, kā Roberts visu paspēj - mācības skolā, darbs ģimenes zemnieku saimniecībā, dejojšana skolas tautisko deju kolektīvā, darbošanās Skolēnu domē, kur patiesībā viņš ir neformālais līderis, kā arī cilvēks, ar kuru vienmēr var rēķināties, nekad neatteiks palīdzēt. Puisis ir klāt jebkur, kad vajag pārstāvēt skolu, klasi. Absolūti pozitīvs, atvērts, komunikabls, vienkāršs...un galvenais - prot novērtēt viņam piedāvātās iespējas. Tieši šīs rakstura īpašības arī nesušas viņam veiksmi daudzos un ļoti dažāda rakstura pasākumos - iepriekšējā mācību gadā skolas konkursā "Mis un Mistery Pārgauja" viņš ieguva titulu Mistery Pārgauja, tāpat 1. vietu Roberts ar draugiem ieguva, atdarinot šlāgergrupu "Zelji" skolas Popielā. Roberts arī deva dažādas ierosmes, kad klase izlēma startēt Zelta Zivtiņas čempionātā, kur tika iegūta 3. vieta. Bet šīsvasaras lielākais sasniegums ir 1. vieta Latvijas mēroga konkursā "Izkonkurē kaimiņu!", ko organizēja Latvijas Jauno Zemnieku Klubs. Šī konkursa ideja bija veicināt jauniešu interesi par saimniekošanu laukos, mudinot jauniešus palikt tepat - Latvijā. Šajā konkursā Roberts bija komandas kapteinis, bez Roberta komandā vēl startēja 3 viņa skolasbiedri. Protams, priecēja galvenā balva - portatīvais dators katram komandas dalībniekam, bet lielākais ieguvums - atkal jauna pieredze.

Uzskaitot visu labo par Robertu, noteikti jāmin viņa smaids skolas tautisko deju kolektīvā "Pārgaujas delveri". Iepriekšējās sezonas noslēgumā Roberts aicināja visus dejojājus (kolektīvam ir vairākas vecuma grupas) - gan lielos, gan mazos - uz noslēguma pasākumu savā ģimenes saimniecībā, kur visi svaigā gaisā, grilējot gaļu un izbaudot īstu lauku torti, varēja pārrunāt gadā izdejoto, piedzīvoto.

Tagad arī, kad gaidīju, lai Robis uzraksta savu Latvijas nākotnes redzējumu, viņš ik pa laikam nosauca dažādus darbus, kas viņam veicami saimniecībā, jo tieši šobrīd, rudenī,

darbs dzen darbu. Robertā ir paslēpies saimnieka talants. Ne velti jau tagad - vidusskolas laikā - viņš ir izvēlējis apgūt komerczinību programmu - tas nozīmē, ka viņam jau tagad nākas pierādīt savu prasmi domāt tālejoši, stratēģiski. Iepriekšējā mācību gadā skolēnu mācību firma "Zip-Zip", kurā darbojās Roberts, iekļuva starp 10 labākajām skolēnu mācību firmām un tika uzaicināta uz noslēguma pasākumu Rīgā augstskolā "Turība". Darbošanās ģimenes saimniecībā, tās nākotnes redzējums cieši saistīts ar teorētiskajām zināšanām skolā šajā izglītības programmā. Runājot par laukiem un tur darāmo, bieži šķiet, ka man pretim stāv jau pieaudzis, mērķtiecīgs cilvēks ar tālejošiem plāniem. Atceros, Roberta stāstījumu, kā viņš pirmo reizi stūrējis traktoru, pavisam mazs būdams, tāpat kā to tagad dara viņa mazākais brālītis, kurš pašlaik mācās tikai 2. klasē. Un man kā literatūras skolotājam šķiet - viss blaugmaniskais attiecībā uz lauku sētas košuma un darāmā darba pamatīguma izpratni arī šodien tepat vien ir, tikai nu jau 21. gadsimta jaunieša mūsdienīgā redzējumā. Bet es jūtos droši, ja zinu, ka aiz mums būs tādi kā Robis.

Un par Robertu droši zinu, ka ar viņa absolūto pozitīvismu, enerģiju, vēlmi darboties viss izdosies! Un nešaubos, ka tieši Roberta piemērs ir stiprs balsts Latvijai, un galvenais tas nezudīs, jo to, ko puisis mantojis no saviem vecākiem, viņš nodos tālāk - saviem bērniem. Nu sakiet, vai tas nav viens no Latvijas Nākamajiem 90? Noticiet!

Sandra Krūze Valmieras Pārgaujas ģimnāzijas direktores vietniece audzināšanas jomā

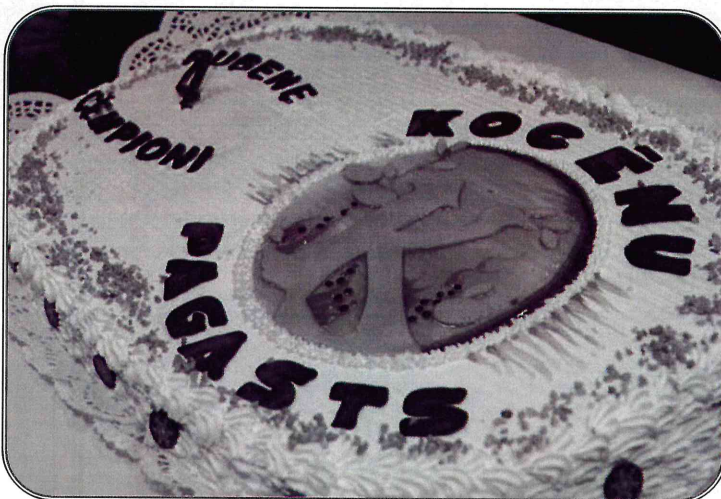
Rajona sporta laureātā

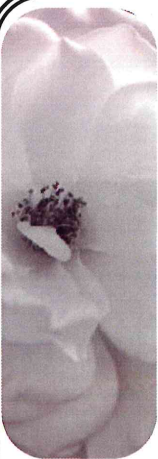
Kauguru pagasta "Brūtēs" 28. novembrī notika Valmieras rajona sporta laureātu pēdējā sveikšana. Pasākumā pulcējās sportisti, kas guvuši augstvērtīgus rezultātus Pasaules, Eiropas čempionātos un kausa izcīņas sacensībās vai izcīnījuši valsts čempiona titulu.

Šogad tika godināti 42 Valmieras rajona sportisti dažādās sporta disciplīnās - BMX velosportā, akadēmiskajā airēšanā, bobslejā, peldēšanā, airēšanas slalomā, raftingā, vieglatlētikā, velo orientēšanās, florbolā, vieglatlētikā - invalīdu sportā, pauerliftingā. Godināti arī 7 treneri un 4 sporta klubi. Sporta laureāti saņēma speciāli kaltas medaļas, kuras darinājis metāla mākslinieks Valērijs Batars. Pasākumā īpašu sumināšanu bija sarūpējusi Kocēnu pagasta pašvaldība, dāvinot florbola komandas Rubene meitenēm (Latvijas čempiones) ar pagasta logo greznotu torti.

Kā atzina komandas meitenes, tad izcīnīt čempionu titulu palīdzēja komandas gars, uzsāktie treniņi jau no mazotnes, draudzīgums, komandas veiksmīgā saspēle un trenera nesavtīgais darbs.

Treneris Jānis Dainis uzsvēra, ka meitenes viena otru ļoti labi pazīst, jo treniņi sākti jau no mazotnes. - "Daudz ir strādāts pie tehnikas un tas redzams spēlēs. Par komandas sasniegumiem man ir gandarījums, bet darbs ir bijis grūts. Meitenes florbolā ir ar pieredzi un nereti viņas man pat ko iesaka - ko vajadzētu darīt, lai uzlabotu savu meistarību. Visiem sporta veidu treneriem novēlu pēc iespējas vairāk sportā iesaistīt jaunatni, lai jaunieši mazāk sēdētu pie datoriem. Jo sports veido dzīvi nākotnē, veselību un pasauli ap mums."

*Ar ziemām un ar vasarām
Prom mūsu gadi iet,
Un tāpēc tie ir jāsavāc
Pa reizei vienuviet.
Lai atmiņas par nedienām
Kā ziemas sniegi kūst,
Prieks ābeļziedu baltumā
Lai allaž sirdī plūst.
Un nākotnē Jums novēlam
Uz gadiem turpmākiem,
Kā zelta dzijas kamoli,
Lai dienas atkal rit!*

*Dzīves nozīmīgas jubilejas decembrī
atzīmēs:*

**AIJA FRĪDENFELDE
VIJA LUŽINSKA
ANDRIS EDVĪNS BALODIS
RITA KĀRKLĪŅA
KĀRLIS OZOLS
VIJA VĪTOLA
ULDIS KĀJIŅŠ
MIRDZA PĒTERSONE
JĀNIS KNOKS
MAGDALIENE AUZENBERGA**

*Kocēnu pagasta padome sveic visus
jubilārus un vēl labu veselību, možu
garu un daudz skaistu gadu nākotnē !*

*Iedziediet bērniņam
šūpulī dziesmiņu
Iededziet maziņam
dziesmas liesmiņu,
Ielieciet pagalvī
sapni ar dziesmiņu,
Ielieciet sapnītī
tautas dziesmiņu.*

*-----
Sveicam jaundzimušos -
Megiju Klimoviču
Gabrielu Grasi
Niku Vasiļausku*

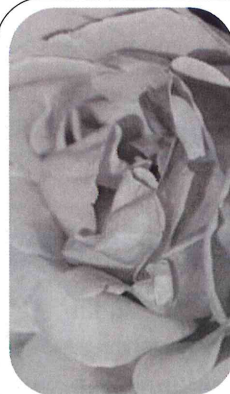
*Lai prieks un laime vecākiem bērniņus
auklējot!
Kocēnu pagasta padome*

**Kocēnu pagastā 5. decembrī
egļītes atklāšana.**

Rubenes ciemā pl. 15.30

Kocēnos pl.17.00

**Iedegsim gaismiņas egļītē
Ziemas svētku vecīti gaidot
kopā ar Rūķi un Aitiņu.
Visi mīļi lūgti un gaidīti!**

*Esi ar manām plaukstām,
Es ar Tavējām būšu.
Pasildi manus pirkstus.
Mirklīti.
Stundiņu.
Mūžu.
/M.Laukmane/*

*Sveicam kopējo dzīvi sākot -
Jāni un Anitu Bērziņus
Raimonu un Sintiju Mogiļevcevus -
Bāliņus
Kocēnu pagasta padome*